

POTREBNA JE VERA

Evangelij po Luku 4,21–30

²¹ Jezus jim je začel govoriti: »Danes se je to Pismo izpolnilo, kakor ste slišali.«
²² Vsi so zanj pričevali, čudili so se besedam milosti, ki so prihajale iz njegovih ust, in govorili: »Ali ni to Jožefov sin?«
²³ On pa jim je rekel: »Seveda mi boste povedali ta pregovor: »Zdravnik, ozdravi sebe.« Kar smo slišali, da se je zgodilo v Kafarnáumu, stóri tudi tukaj v domačem kraju.«
²⁴ In rekel je: »Resnično, povem vam: Nobenega preroka ne sprejmejo v domačem kraju.
²⁵ Resnico vam govorim: Veliko vdov je bilo v Izraelu v Elijevih dneh, ko se je nebo zaprlo za tri leta in šest mesecev in je nastala huda lakota v vsej deželi,
²⁶ toda Elija ni bil poslan k nobeni izmed njih razen k vdovi v Sarepto na Sidónskem.
²⁷ Tudi veliko gobavih je bilo v Izraelu v času preroka Elizeja, pa ni bil izmed njih očiščen nobeden razen Sirca Naamána.«
²⁸ Ko so to slišali, so vsi v shodnici pobesneli.
²⁹ Vstali so, ga vrgli iz mesta in odvedli na previs hriba, na katerem je bilo sezidano njihovo mesto, da bi ga pahnili v prepad.
³⁰ On pa je šel sredi med njimi in je hodil dalje.

Ostala berila: Jeremija 1,4–5.17–19; Psalm 71,1–6.15.17;

Prvo Pismo Korinčanom 12,31–13,13.



LECTIO:

Evangeljsko besedilo tega tedna je nadaljevanje odlomka, ki smo ga brali prejšnji teden. Še vedno smo v sinagogi v Nazaretu, a vzdušje se dramatično spremeni. Navdušenje nad njegovimi besedami (vrstica 22) se sprevrže v jezo občestva, ki nažene Jezusa iz mesta in ga želi vreči s skale (vrstici 28–29).

Ljudje so bili navdušeni nad njegovim naukom in nad presenetljivo trditvijo, da je on izpolnitev Izaijeve prerokbe – Mesija. Vendar pa v njih ni bilo vere in ga niso sprejeli. Ni jim bilo mogoče združiti dvojega – tesarjevega sina in Mesija.

Jezus jih je spomnil na Elija in Elizeja. Tudi ta velika preroka sta naletela na nevero pri svojih rojakih.

Elija je bil prvi večji prerok, ki ga je Bog poslal, da bi spreobrnil svoje ljudstvo. Kralju Ahábu je napovedal sušo. Ko se je začela triletna suša, je Bog poslal krokarja, nečisto ptico, in neko tujko, da sta rešila Elija. Libanonka je zaupala Elijevim besedam in prek nje je Bog rešil preroka. Nihče izmed Izraelcev mu ni pomagal.

Elizej, Elijev preroški naslednik, je ozdravil Naamána, sirskega generala, nevarne kožne bolezni. Naamán je storil, kar mu je Elizej naročil, čeprav je bil prepričan, da je neumno. Naamán je bil je popolnoma ozdravljen in je veroval.

Nič čudnega, da so Jezusove besede ujezile Nazarečane. Bili so ogorčeni nad primerjavo z brezvernimi Izraelci iz Elijevega in Elizejevega časa. Zato so se odločili Jezusa ubiti in se tako rešiti problema.

Ljudje v sinagogi so bili pobožni Judje, ki so spoštovali soboto. A niso bili ljudje vere, zato so Jezusa odklonili. Videli so samo »domačega fanta«, ne rešitelja človeštva, in zavrgli so možnost, da bi postali njegovi učenci.



MEDITATIO:

Kaj se iz tega odlomka lahko naučimo o veri, ki jo pričakuje Jezus? Samo obiskovanje cerkve in poslušanje pridige brez vere ni dovolj.

Česa se lahko naučimo iz dveh primerov, ki ju je podal Jezus – o vdovi in o Naamánu? Zgodbi najdeš v Prvi knjigi kraljev 17,8–16 in v Drugi knjigi kraljev 5,1–14.

Kaj nam lahko pomaga rasti v veri? Kako naj vero, ki v nas jo išče Jezus, sprememimo v dejanja?



ORATIO:

Moli izbrane vrstice iz Psalma 71. Prosi Boga za priložnosti, da bi lahko povedal drugim, kako čudovit je in kako ti je pomagal.



CONTEMPLATIO:

Večkrat preberi Prvo pismo Korinčanom 12,31–13,13. Ko sediš v Božji prisotnosti, mu dopusti, da ti nežno pokaže področja, kjer želi, da bi rastel: v veri, upanju, ljubezni.

Premišluj o presenetljivih Božjih besedah preroku Jeremiju (1,4–5.17–19). Kateri besede se te dotaknejo? Ali ti želi Bog kaj sporočiti?